

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 943/2020
22.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног АА и др, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Игора Панајотовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зајечару Км.22/20 од 22.04.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кжм1 44/2020 од 30.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 22.09.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Игора Панајотовића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зајечару Км.22/20 од 22.04.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кжм1 44/2020 од 30.06.2020. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Игора Панајотовића, одбацује као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зајечару Км 22/20 од 22.04.2020. године, малолетном АА и малолетном ББ, изречена је мера упозорења – судски укор, сходно члану 13а став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, указано малолетном АА и малолетном ББ на неприхватљивост њиховог поступка и предочено им да могу бити изречене и друге санкције, ако поново учине кривично дело. Одлучено је о трошковима поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног ВВ, а како је то ближе опредељено у изреци.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кжм1 44/2020 од 30.06.2020. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца малолетних АА и ББ и решење Вишег суда у Зајечару Км. 22/20 од 22.04.2020. године потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног АА, адвокат Игор Панајотовић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан захтев

за заштиту законитости, побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање или исте преиначи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца малолетног АА, у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је, у смислу одредбе члана 490. ЗКП, одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажна решења, против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Игора Панајотовића је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац малолетног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да се у изреци побијаног решења Вишег суда у Зајечару не види у чему се састоји теже ремећење јавног реда и мира, те да нису наведени елементи кривичног дела, за које су малолетници оглашени кривим, јер није свако ремећење јавног реда и мира кривично дело, као и да, када постоји кривично дело насилничко понашање, неопходно је да се не ради о „обичном ремећењу јавног реда и мира већ о ванредном ремећењу значајно већег интензитета“.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Одредбом члана 344. став 1. КЗ прописано је да ће се казнити онај ко грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир. Ставом 2. члана 344. прописано је да ће се казнити онај ко при извршењу кривичног дела из става 1. овог члана неком лицу нанесе лаку телесну повреду.

Следствено изнетом, радња извршења основног облика кривичног дела у питању, алтернативно је одређена и може се састојати у предузимању грубог вређања, злостављању другог, вршењу насиља према другом, изазивању туче или дрском или безобзирном понашању.

Последица овог кривичног дела огледа се у значајнијем угрожавању спокојства грађана или тежем ремећењу јавног реда и мира.

Тежи облик кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. КЗ постоји између осталог, када је приликом извршења дела из става 1. овог члана неком лицу нанесена лака телесна повреда.

Ово кривично дело може се извршити искључиво са умишљајем.

Сходно цитираним одредбама члана 344. КЗ, по оцени Врховног касационог суда из списка предмета произилази да су малолетници критичном приликом радње извршења предметног кривичног дела предузели и то тако што су дана 24.09.2019. године, око 18,45 часова, у близини Основне школе „...“ заједно, по претходном договору са дететом ГГ, у урачунљивом стању, свесни свог дела чије су извршење хтели и забрањености истог, вршењем насиља према малолетном ДД и малолетном ВВ, теже реметили јавни ред и мир, при чему је малолетни ВВ, задобио лаке телесне повреде и то на тај начин што је дете ГГ, позвао мал. ББ и АА да дођу до школе ... да му помогну да реши неспоразум са мал. ДД, што су они и учинили, дошли до школе, сачекали мал. ДД и његовог брата ВВ и након краће расправе затвореном шаком више пута задали ударац оштећеном ВВ у пределу главе и тела, услед којих удараца је оштећени пао на асфалт, затим наставили да задају ударце отвореном шаком у пределу главе и тела мал. оштећеном ДД, кога су оборили га на асфалт и ногама шутирали мал. ДД и ВВ, којом приликом је ВВ задобио лаку телесну повреду.

Дакле, сходно изнетом, јасно произилази да је мал. АА, поступајући на наведени начин, предузео радње заједно са још два лица, и то тако што је прво дошло до краће расправе са оштећенима, након чега су прво задавали ударце затвореном шаком у пределу главе и тела једном оштећеном, те отвореном шаком у пределу главе и тела другом оштећеном, оборили их на асфалт и обојицу оштећених шутирали, да сам догађај није кратко трајао, обзиром на радње, које су предузете, те додатно имајући у виду да из списка предмета произилази да се критични догађај одиграо у близини две школе, на јавном месту, у поподневним часовима, када се завршава друга смена и када је било више пролазника, на који начин је дошло до озбиљне последице по јавни ред и мир, а што представља теже ремећење јавног реда и мира, што даље значи да је остварио једну од алтернативно прописаних последица кривичног дела из члана 344. КЗ.

Сходно изнетом, по оцени Врховног касационог суда кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које кривично дело је према мал. АА и изречена мера упозорења - судски укор, а како то произлази из списка предмета, садржи сва законска обележја кривичног дела из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, због чега Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе захтева браниоца мал. АА, да су побијана правноснажна решења донета уз повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на штету малолетног лица.

У преосталом делу, по оцени Врховног касационог суда захтев за заштиту законитости браниоца мал. АА је недозвољен.

Наиме, у преосталом делу бранилац мал. АА, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, наводима да се догађај догодио на јавном месту и да ништа више од тога није било, да суд само претпоставља да се догађај десио у поподневним часовима, када се завршава друга смена и када је било више пролазника, да је туча која се одиграла, веома кратко трајала, да су се сви учесници разбежали, да су малолетни учиниоци кривичног дела поступали у нужној одбрани, зато што су били први нападнути и то од стране оштећеног ВВ, да је оштећени мал. ДД, био са својим рођеним братом ВВ који је тада имао пуних 18 година и који је од мал. АА старији четири године, као и да није јасно на који начин је дошло до лаке телесне повреде код оштећеног ... Међутим, како повреда кривичног закона из члана 440. ЗКП није законом дозвољен разлог за

подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд изнете наводе захтева за заштиту законитости оценио као недозвољене.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић